# DZIENNIK URZĘDOWY

# Ministerstwa Poczt i Telegrafów

| № 2. | WARSZAWA, DNIA 15 STYCZNIA 1921. | Rok III. |
|---|---|---|




## Ustawy i Rozporządzenia.

### ROZPORZĄDZENIE *) 2

**Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 1920 r. w przedmiocie przekazania Ministrowi Poczt i Telegrafów zarządu poczt, telegrafów i telefonów na obszarze b. dzielnicy pruskiej.**

Na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 1 sierpnia 1920 o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. Praw P. P. z 1919 r. nr. 64, poz. 385) Rada Ministrów zarządza co następuje:

*) Ogłoszone w dz. ustaw nr. 119 poz. 786 z 1920.

§ 1. Zarząd poczt, telegrafów i telefonów na obszarze b. dzielnicy pruskiej wyłącza się z dniem 1 stycznia 1921 r. z zakresu działania Ministra tej dzielnicy i przekazuje się Ministrowi Poczt i Telegrafów.

§ 2. Szczegółowe zarządzenia, potrzebne do wykonania postanowień § 1, wydadzą Minister b. dzielnicy pruskiej oraz Minister Poczt i Telegrafów.

Prezydent Ministrów:
*Witos.*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
*W. Kucharski*

Minister Poczt i Telegrafów:
*Stesłowicz.*

## 3

## ROZPORZĄDZENIE

**Ministra Poczt i Telegrafów z 22 października 1920 nr 41394/2281/IV w przedmiocie podwyższenia kwoty przekazów pocztowych, pobrań, deklarowanej wartości paczek i listów wartościowych w obrocie wzajemnym z b. dzielnicą pruską.**

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 4 grudnia 1920 nr. 38891/2149/IV (dz. urz. Min. P. i T. nr. 40 poz. 275 z 1920) w przedmiocie podwyższenia kwoty przekazów, pobrań oraz deklarowanej wartości paczek i listów wartościowych, obowiązuje od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia także w obrocie wzajemnym z b. dzielnicą pruską.

*Dr. Stesłowicz*
Minister Poczt i Telegrafów.

# Zarządzenia.

## 4

**Odprawa dosyłanych listów amekańskich do poczt polowych.**

W dowolnem tłomaczeniu tut. rozporządzenia z dn. 26 kwietnia b. r. nr 12589/666/III ustęp 7 (dz. urz. nr 9 z 1920) przesyłają urzędy pocztowe do różnych zakładów poczt polowych przygodne, nieregularne, bezpośrednie odprawy z dosyłanemi listami amerykańskimi. Takie bezplanowe tworzenie odsyłek z kartą przez rozmaite urzędy pocztowe, sprzeciwia się ogólnym przepisom ruchu o przeglądzie i kontroli ciągłości odpraw.

Zarządza się zatem:

Listy amerykańskie, które mają być dosyłane do poczt polowych mają urzędy pocztowe odsyłać w wiązankach pomocniczych, dobrze opakowanych, zamkniętych winietą i opatrzonych napisem: Listy ame-

rykańskie — poczta polowa nr ..... Wiązanki te mają być przez urząd dosyłający wpisane pod osobną pozycją w karcie należącej do ogólnej odsyłki, według normalnego planu kartowania, celem ostatecznego przekazania do sortowni poczt polowych w Warszawie.

(№ 41435/2288/IV z 22 grudnia 1920).

## 5

**Podwyżka tantjemy telegraficznej.**

Tantjemę telegraficzną ustaloną rozporządzeniem nr 23928/4816/VIII z dnia 27 sierpnia 1919 r. (dz. urz. M. P. i T. nr 13 z 1919) podwyższa się sześciokrotnie od dnia 1 stycznia 1921 r. Sposób obliczania jednostek, jak również zarządzenia zawarte w pkt. 3 i 4 i w ustępie 1 pkt. 5 wyżej powołanego rozporządzenia pozostają niezmienione z tym dodatkiem, że tantjemę przyznaje się także za telegramy służbowe, oznaczone literą „A" (service).

Stały dodatek dla urzędników delegowanych do sztabów i innych urzędów wojskowych, wyposażonych w aparat systemu Hughes'a (ustęp 2, pkt. 5) znosi się.

Premję za złożenie egzaminu z pracy na aparatach Hughes'a, ustaloną rozporządzeniem nr 3061/II z dnia 21 stycznia 1919 r. (dz. urz. nr. 2 z 1919) podwyższa się z 250 mk. do 1.000 mk.

(№ 37929/2245/IX z 23 grudnia 1920).

## 6

**Dziennikarskie rozmowy telefoniczne międzymiastowe.**

W celu ujednostajnienia czasu dla dziennikarskich rozmów telefonicznych międzymiastowych za opłatą 50% normalnej taryfy (rozporz. nr 32327/801/VIII z 20 listopada 1919 r. (dz. urz. nr. 16 z 1920) ustala się wogóle dla wszystkich rozmów dziennikarskich ten sam czas co i dla nadawania telegramów prasowych, a mianowicie od godz. 18 wieczór do godz. 9 rano. (Patrz dz. urz. M. P. i T. nr 39 z 1920, str. 533). Rozmowy prowadzone poza temi godzinami nie mają prawa do korzystania z taryfy ulgowej i winny być opłacane według taryfy normalnej.

(№ 40863/2499/IX z 23 grudnia 1920).

## 7

**Wzajemna wymiana gazet i pism perjodycznych oraz druków dla ociemniałych między Polską a Czecho-Słowacją.**

W porozumieniu z czeskosłowackim zarządem poczt i telegrafów podejmuje się między Polską a Czechosłowacją, począwszy od 1 stycznia 1921 wzajemny ruch gazet i druków wypukłych dla ociemniałych przy zastosowaniu taryfy ustalonej dla ruchu wewnętrznego każdego kraju.

W Czechosłowacji obowiązuje następująca taryfa:

Gazety: za każdy numer i za każde 100 gr. wagi 5 hal.

Przy uwzględnieniu wagi numeru nie odróżnia się właściwego numeru dziennika od dodatków stałych lub innych wydawanych przez wydawcę czasopisma. Wydania popołudniowe, wieczorne lub poranne, złączone z głównem wydaniem w jeden numer, o ile są włożone pod jedną opaskę i przeznaczone dla jednego adresata nie podlegają żadnym specyalnym opłatom nawet i wtedy, jeśli wydanie popołudniowe, wieczorne lub poranne można każde dla siebie osobno prenumerować.

Za każdy dodatek, dołączony do numeru, a nie pochodzący od wydawcy czasopisma, płaci się od wagi:

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| | od 10 gramów | | . . . . . . . . . | 1 h. |
| powyżej | 10 | „ do 20 gr. | . . . . . | 2 „ |
| „ | 20 | „ „ 30 gr. | . . . . . | 3 „ |

przy czem należytość łączna za wszystkie dodatki dołączone do jednego numeru musi opiewać na kwotę podzieloną przez 10. Każdą nadwyżkę halerzy zaokrągla się w górę.

Przykład 1-szy.

Za dołączone do numeru 3 dodatki nie pochodzące od wydawcy czasopisma, (broszury obcego nakładu) z których każdy waży po 4 gr. należytość wynosi według podanej wyżej taryfy: 3×1 hal.=3 hal., które zaokrąglić należy na 10, czyli opłata w danym wypadku winna wynosić 10 hal.

Przykład 2-gi.

Za 4 dodatki 25 gramowe należytość wynosi 4×3 hal.=12 hal., które po zaokrągleniu do cyfry dającej się podzielić przez 10 wyniosą 20 halerzy.

Waga numeru czasopisma łącznie z dodatkami nie może przekraczać 500 gramów.

Druki dla ociemniałych.

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| do wagi | 50 gramów | | . . . . . . . . | 10 h. |
| „ „ | 100 | „ | . . . . . . . . . . | 20 h. |
| „ „ | 1000 | „ | . . . . . . . . . . | 40 h. |
| „ „ | 2000 | „ | . . . . . . . . . . | 50 h. |
| „ „ | 3000 | „ | . . . . . . . . . . | 80 h. |

Równocześnie dopuszcza się w ruchu wewnętrznym w Polsce druki wypukłe dla ociemniałych pod następującymi warunkami:

Pod pojęcie druków podpadają pojedyńcze kartony i książki ze znakami wypukłymi. Druki te w formie rulonów są wykluczone od wysyłki. Nie mogą one zawierać żadnych dopisków zwykłem pismem z wyjątkiem nazwy i bliższych określeń, dotyczących nakładcy lub wydawcy druku. Wagą pojedyńczej przesyłki, zawierającej druki dla ociem-

niałych może wynosić 3000 g. Opłata za druki dla ociemniałych jest taka sama jak za druki zwykłe z tem rozszerzeniem, że od wagi 1000 g. do 3000 g. nie pobiera się żadnej dodatkowej opłaty.

(№ 40655/4559/V z 30 grudnia 1920).

# Okólniki.

## Wartość kartek pocztowych dawnych emisyj.

Wobec zaprowadzenia jednolitej taryfy dla kartek pocztowych tak prywatnego jak i urzędowego nakładu, oraz z uwagi na to, że pewna ilość kartek pocztowych dawnych nakładów jest jeszcze w obiegu, zarządza się, celem jednolitego postępowania przy sprzedaży kartek pocztowych i ich zarachowywaniu, co następuje:

Kartki pocztowe dawnych emisyj a więc: 1) ze znaczkiem pocztowym 40 fenigowym, 2) ze znaczkiem 40 fen. z napisem „Cena 50 fenigów", 3) ze znaczkiem 50 fen. i napisem „Cena 75 fenigów" — należy sprzedawać po cenie dawnej bez przerachowywania ich na nowe wartości, a więc kartki: ad 1) sprzedawać należy po 40 fenigów, ad 2) po 50 fenigów, ad 3) po 75 fenigów.

O ile urzędy dolepiły przed sprzedażą kartek ad 1) znaczki pocztowe po 10 fen. albo 25 fen. (w myśl art. 2 rozporządzenia M. P. i T. z 25 lipca 1920 r. dz. urz. nr 28) należy kartki takie sprzedawać po cenie 50 fen. względnie po 65 fen. i w tej samej kwocie zarachowywać w rachunku znaczków.

Wobec podwyższenia taryfy na kartki pocztowe od 15 grudnia 1920 na dwie mk. należy przy badaniu frankatury stwierdzić czy dolepione na kartkach urzędowego nakładu znaczki pocztowe łącznie z wytłoczonym znaczkiem 40 fen. na kartkach: ad 1) względnie wydrukowaną ceną sprzedażną 50 fen. lub 75 fen. na kartkach pod 2) i 3) przedstawiają wartość dwóch marek.

Brakującą do tej kwoty należytość taryfową należy ściągnąć od adresata w podwójnej wysokości za pomocą dolepiania znaczków dopłaty odpowiedniej wartości.

(№ 38675/1901/XV z 15 grudnia 1920).

## Przesyłanie dzienników z Austrji do Polski bez znaczków pocztowych.

Według zawiadomienia austrjackiego zarządu pocztowego dzienniki, opłacane w Austrji przy nadaniu gotówką i wysyłane do Polski bez znaczków pocztowych będą oznaczane napisem „Versandgebühr bar bezahlt".

Dotychczasowe opaski tych dzienników z napisem „Zeitungsgebühr bar bezahlt" będą i nadal używane aż do wyczerpania tych opasek.

Dzienników z wyżej podanym napisem nie wolno obciążać należytościami dodatkowemi ani też zwracać jako nieopłaconych do miejsc nadania.

(№ 41779/4679/V z 28 grudnia 1920).

## Podjęcie obrotu przekazowego w urzędach pocztowych okręgu Kowelskiego.

W myśl rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnią 7 grudnia roku ub. nr. 36341/1786/VI w sprawie zaprowadzenia z dniem 16 grudnia 1920 r. wzajemnego obrotu przekazowego między urzędami pocztowemi wschodnich okręgów, a wszystkiemi innemi urzędami poczt na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (dz. urz. M. P. i T. nr. 41 z r. 1920 poz. 276) — podejmuje się obrót pieniężny zapomocą przekazów pocztowych w dalszym ciągu w następujących urzędach poczt. okręgu kowelskiego, a mianowicie w Kowlu, Równie, Włodzimierzu Wołyńskim, Łucku, Dubnie, Ostrogu i Krzemieńcu.

(№ 40101/1983/IV z 17 grudnia 1920).

## Numerowanie blankietów na nadeszłe telegramy.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów wydało nowy nakład w zmienionej formie druku nr. 1010 (blankiet na nadeszłe telegramy) w blokach po 100 blankietów.

Blankiety te nie są numerowane, należy zatem prowadzić numerację ich oddzielną codzień przy rozpoczęciu służby, począwszy od nr. 1 i dla każdego aparatu odrębną. W tym celu na każdym blankiecie u góry w prawym rogu wyznaczone jest miejsce dla nr. blankietu i przewodu.

(№ 40881/2468/IX z 20 grudnia 1920).

## Wyjaśnienie w sprawie prawidłowego zaliczania abonentów telefonicznych do właściwych kategoryj abonamentu.

Według § 12, taryfy telefonicznej (dz. urz. M. P. i T. nr. 38 z 1920) aparaty w mieszkaniach osób zawodów wolnych (lekarzy, adwokatów, inżynierów, dentystów, felczerów, akuszerek i t. p.) mogą być zaliczone do kategorji abonamentu prywatnego (lit. a) wtedy tylko, gdy osoby powyższe nie zatrudniają w tych mieszkaniach pomocników lub innych pracowników, oraz gdy odwiedzająca ich klientela nie ma dostępu do telefonu.

Opierając się na tym ustępie niektóre wyżej wymienione osoby komentują ten wyjątek bezwzględnie na własną korzyść i jedynie na podstawie swoich osobistych zapatrywań żądają zaliczenia urządzonych u nich aparatów telefonicznych do kategorji abonamentu prywatnego wówczas, gdy owe aparaty mają wszelkie cechy abonamentu zbiorowego (lit. b), podlegającego znacznie wyższej opłacie abonamentowej.

Celem wspomnianego wyjątku dla osób zawodów wolnych jest jedynie chęć uniknięcia zaliczania aparatów w prywatnych mieszkaniach tych osób do kategorji drugiej t. j. abonamentu zbiorowego czyli inaczej zamiar niepozbawienia lekarzy, adwokatów i t. p. prawa do tańszej taryfy z tej racji, że oni mają taki, a nie inny tytuł lub rodzaj zajęcia, chociaż w stosunku swoim do urządzonych w ich prywatnych

lokalach aparatów telefonicznych w niczem nie różnią się od reszty prywatnych abonentów, zaliczonych do kategorji abonamentu prywatnego.

Dla uniknięcia zatem na przyszłość błędnego zaliczania abonentów do abonamentowych kategorji i wnoszenia przez nich z tego powodu zbytecznych reklamacyj, należy zas osować się do następującego wyjaśnienia: Stosownie do ścisłego brzmienia tekstu § 12 taryfy telefonicznej aparaty telefoniczne, urządzone u osób zawodów wolnych (lekarzy, adwokatów, inżynierów, dentystów, felczerów, akuszerek i t. p.), mogą być zaliczone do kategorji abonamentu prywatnego tylko wtedy, gdy będą posiadały następujące warunki, zgodne z lit. a. § 12 i z intencją logicznie wypływającą z pomieszczonego w tej literze wyjątku dla mieszkań osób, zawodów wolnych, mianowicie:

1) aparat musi być urządzony w mieszkaniu prywatnem danego abonenta; 2) w tem mieszkaniu wogóle nie mogą być zatrudnieni żadni pomocnicy abonenta lub inni pracownicy; 3) aparat powinien być używany jedynie przez abonenta, jego rodzinę i służbę domową; 4) w prywatnem mieszkaniu takiego abonenta nie może być prowadzona zawodowa kancelarja, kantor, pokój przyjęć i t. p. nie tylko w tej ubikacji, gdzie się znajduje aparat telefoniczny, ale i w żadnej innej łączącej się z pozostałemi ubikacjami tegoż mieszkania.

(№ 41864/2555/IX z dnia 22 grudnia 1920).

## Skrytki i przegródki pocztowe.

Z powodu mylnej interpretacji rozporządzeń o skrytkach i przegródkach pocztowych podaje się do ogólnej wiadomości następujące wyjaśnienie:

Osoby zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń, które zastrzegły sobie osobisty lub przez pełnomocnika odbiór w urzędzie pocztowym nadchodzących pod ich adresem przesyłek pocztowych, obowiązane są zapewnić sobie prawo korzystania ze skrytki lub przegródki pocztowej.

Pod nazwą „skrytka pocztowa" należy rozumieć urządzone w urzędach pocztowych kosztem zarządu pocztowego specjalne szafeczki, stanowiące oddzielne części jednej lub kilku większych szaf, zwróconych stroną frontową do lokalu, dostępnego dla publiczności, stroną zaś tylną — do lokalu wyłącznie służbowego. Każda taka szafeczka posiada od strony, dostępnej dla publiczności, zamykane na klucz drzwiczki od których klucz pozostaje w posiadaniu osoby, korzystającej ze skrytki. Dzięki takiemu urządzeniu posiadacz skrytki, względnie klucza, ma możność złożone do skrytki przesyłki pocztowe wyjmować bez współdziału urzędnika pocztowego.

Pod nazwą „przegródka pocztowa" należy rozumieć podobne do poprzednich szafki, nie posiadające jednak specjalnych zamknięć, wskutek czego muszą one być ustawione w lokalach wyłącznie służbowych dla publiczności niedostępnych, i wyjmowanie z nich włożonych tam przesyłek pocztowych uskutecznia urzędnik pocztowy z zachowaniem pewnych formalności, o ile osoba odbierająca nie jest mu osobiście znaną.

Za prawo korzystania ze skrytek pocztowych posiadacze ich zarówno osoby prywatne, jak władze i urzędy państwowe lub samorządowe opłacają pewną stałą, określoną taryfą pocztową, należytość.

Za prawo korzystania z przegródek pocztowych dla odbioru korespodencji urzędowej przez własnych posłańców, państwowe i samorządowe władze i urzędy nie opłacają żadnych należytości; są one również zwolnione od opłat za doręczanie listów wartościowych, paczek i kwot przekazowych o ile odbierają je w urzędzie pocztowym za pośrednictwem własnych organów.

Za prawo korzystania z przegródek pocztowych w urzędach pocztowych, w których nie urządzono jeszcze skrytek pocztowych, osoby prywatne opłacają należytość, określoną taryfą pocztową dla skrytek; zwolnione są jednak od tej opłaty o ile mieszkają w zamiejscowym okręgu doręczeń i o ile nadeszłe pod ich adresem przesyłki pocztowe przechowywają się nie w oddzielnej przegródce, lecz we wspólnej przegródce, przeznaczonej dla wszystkich mieszkańców danej miejscowości (gminy, osady fabryczne i t. p.); niezależnie od tego, czy adresat zastrzegł sobie odbiór tych przesyłek przez wspólnego dla całej miejscowości posłańca, czy też osobisty lub przez specjalnego pełnomocnika.

## Podział terytorjalny Ziem Wschodnich według administracji politycznej.

Obszary ziem wschodnich, przyznane Rzeczypospolitej Polskiej umową o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisaną w Rydze dnia 12 października 1920 roku podzielone zostały na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1920 r. (dziennik ustaw nr 115 z 1920 r., poz. 760) tymczasowo na 3 okręgi administracyjne: Wołyński, Poleski i Nowo-gródzki.

Granicę, oddzielającą okręg wołyński od poleskiego, stanowią północne granice powiatów: Luboml, Kowel, Łuck i Równo, granicę zaś między okręgiem poleskim a nowogródzkim, — południowe granice powiatów: Wołkowysk, Słonim, Baranowicze i Nieśwież.

I. Okręg Wołyński obejmuje powiaty: Włodzimierz Wołyński, Kowel, Łuck, Równe, Dubno, Krzemieniec, oraz nowo utworzone powiaty: 1) Luboml (gminy: Bereżce, Hołowno, Huszcza, Luboml, Pulmo, Szack i Zgorawy, wydzielone z powiatu Włodzimiersko Woł.). 2) Horochów (gminy: Brony, Chorów, Podberezie, Świniuchy, Skobiełło, Kisielin, Horochów — wydzielone z powiatu Włodzimiersko Woł.).

Pozostałe po polskiej stronie gminy powiatu ostrożskiego: Hoszcza, Buhryn i Zdołbunowo — włączone zostały do powiatu równeńskiego.

II. Okręg poleski obejmuje powiaty: Brześć Litewski, Kobryń, Pińsk, Prużany oraz nowoutworzone powiaty: 1) Sarny (gminy: Bereźnica, Włodzimierzec, Horodziec, Rafałówka, Bielsko-wola — wydzielone z powiatu łuckiego; Wysoka, Dąbrowica, Lubikowicze, Niemowicze i Wyrowsk — wydzielone z powiatu równieńskiego: Kisorycze, Olewsk i Juzowsk — wydzielone z powiatu owruckiego).

2) Kamień koszyrski (gminy: Lelików, Wielka Głusza, Soszyczno, Borowno i Kamień kaszyrski — wydzielone z powiatu kowelskiego).

3) Kosów na Polesiu (gminy: Różana, Kosów, Borki i Piaski — wydzielone z powiatu słonimskiego; Święto, Wola i Telechany — wydzielono z powiatu pińskiego).

4) Drohiczyn (gminy: Imienin, Wołowce, Chomsk, Drohiczyn, Braczewicze, Osowce, Odryżyn, Worocewicze, Janów, Motol, Drużyłowicze i Bodzież — wydzielone z powiatu kobryńskiego).

5) Łuniniec (gminy: Łunin, Chotynicze, Dobrosławsko, Pohost, Różangródek, Płatnica, Stolin i Terebieżów — wydzielone z powiatu pińskiego; Czuczewicze, Łachwa, Chorsk, Dawidgródek i Berezów — wydzielone z byłego powiatu mozyrskiego; Kruchowicze i Zaostrowicze — wydzielone z byłego powiatu słuckiego).

6) Białowieża (gminy: Białowieża, Masiewo i Suchopol — wydzielone z powiatu prużańskiego; Połowce, Wierzchowiec, Dmitrowicze i Dworce — wydzielone z powiatu brzeskiego).

III. Okręg nowogródzki obejmuje powiaty: Wołkowysk, Grodno, Słonim, Nowogródek, Wilejka, Dzisna, oraz nowoutworzone powiaty:

1) Baranowicze (gminy: Lachowice, Niedźwiedzice — wydzielone z powiatu słuckiego; Czernihów, Stołowicze, Nowomysz, Darów, Jastrzembice, Ostrów, Krzywoszyn — wydzielone z powiatu nowogródzkiego).

2) Nieśwież (gminy: Łań, Sieniawka, Kleck, Snów, Howiezne, Horodziej, Mir i Zuchowicze; Celadowice i Hrycewicze — wydzielone z powiatu słuckiego).

3) Wołożyn (gminy: Traby, Wiszniów, Bakszty, Naliboki, Wołożyn, Drzewna, Zabrzezie, Połoczany, Ługomowicze, Iwje, Lipniszki, Subotniki, Siedliszcze i Juraciszki — wydzielone z powiatu oszmiańskiego).

4) Duniłowicze (gminy: Postawy i Łuck — wydzielone z powiatu dziśneńskiego; Łuczaj, Morzyca, Perpliszcze, Parafjanowo, Wołkołata, Duniłowicze, Mańkowicze, Miadzioł, Zaśno i Budsław — wydzielone z powiatu wilejskiego).

5) Stołpce (gminy: Zasław, Raków, Iwieniec, Pierszaje, Rubieżewicze, Zasule, Stołpce i Swieżeń — wydzielone z powiatu mińskiego).

6) Brasław (części dawnych powiatów: Nowo-Aleksandrów, Iłłukszty).

(№ 39721/3169/III z dn. 29 grudnia 1920).

## Zguba pieczęci kauczukowej urzędu poczt. Kamieniec-litewski.

W czasie ewakuacji urzędu pocztowego Kamieniec-litewski, została zgubiona pieczęć kauczukowa tegoż urzędu.

Zawiadamia się o tem urzędy pocztowe celem zapobieżenia nadużyciom. W razie odnalezienia pieczęci należy o tem donieść do okr. Wileńskiej Dyrekcji Poczt i Telegrafów czasowo w Grodnie. Nowa pieczęć tego urzędu zaopatrzona będzie dla odróżnienia literą rozpoznawczą „a“.

## WYKAZ

Urzędów pocztowych i telegraficznych na b. kresach wschodnich, które od **1 stycznia 1921 roku** podjęły ruch prywatnych listów wartościowych i prywatnych paczek.

| Nazwa urzędu | Należy do Dyr. poczt. i tel. | | Czynny w dziale prywatnych | | Uwaga. |
|---|---|---|---|---|---|
| | Wileńskiej w Grodnie | w Lublinie | listów wartościowych | paczek | |
| Antopol | I | — | I | — | Obrót:<br>1) prywatnych listów wartościowych w wymienionych obok urzędach pocztowych dopuszczalny do—i—ze wszystkich urzędów pocztowych Rzeczypospolitej Polskiej, w granicach wartości ustalonych rozp. M. P. i T. z dn. 4.XII 1920 r. nr. 38891/2149/IV (dz. u. M. P. i T. nr. 40 z r. 1920).<br>2) prywatnych paczek w wymienionych obok urzędach pocztowych Dyr. poczt. w Lublinie, dopuszczalny do—i—ze wszystkich urz. poczt. Rzeczyposp. Polskiej z wyjątkiem b. dzielnicy pruskiej w granicach wartości wspomnianych w ust. 1. oraz przy zastosowaniu ograniczeń co do przyjęcia do przewozu pocztą artykułów podanych w rozp. M. P. i T. z dn. 6.X 20. nr. 25956/1945/II (dz. u. M. P. i T. nr. 29 z r. 20). |
| Baranowicze | I | — | I | — | |
| Brześć Litewski | I | — | I | — | |
| Drohiczyn-Kobryński | I | — | I | — | |
| Dubno | — | I | I | I | |
| Grodno | I | — | I | — | |
| Hancewicze | I | — | I | — | |
| Horodziej | I | — | I | — | |
| Iwje | I | — | I | — | |
| Kamieniec Litewski | I | — | I | — | |
| Kleck | I | — | I | — | |
| Kobryń | I | — | I | — | |
| Kowel | — | I | I | I | |
| Krzemieniec | — | I | I | I | |
| Lida | I | — | I | — | |
| Łuck | — | I | I | I | |
| Łuniniec | I | — | I | — | |
| Mir | I | — | I | — | |
| Mołodeczno | I | — | I | — | |
| Nieśwież | I | — | I | — | |
| Nowogródek | I | — | I | — | |
| Orany | I | — | I | — | |
| Ostrog | — | I | I | I | |
| Pińsk | I | — | I | — | |
| Prużana | I | — | I | — | |
| Równo | — | I | I | I | |
| Słonim | I | — | I | — | |
| Snów | I | — | I | — | |
| Stołpce | I | — | I | — | |
| Traby | I | — | I | — | |
| Wielka Brzostowica | I | — | I | — | |
| Wiszniew | I | — | I | — | |
| Włodzimierz Wołyń. | — | I | I | I | |
| Wołkowysk 1 | I | — | I | — | |
| „ 2 | I | — | I | — | |
| Wołożyn | I | — | I | — | |
| Wysokie Litewskie | I | — | I | — | |

(№ 41348/2296/IV z 27 grudnia 1920).

## Wykaz książeczek wkładkowych Pocztowej Kasy Oszczędności, na które wypłaty doraźne są wzbronione.

| № | Miejsce wystawienia | Dzień wystawienia | Nazwisko | Kwota m. | Kwota f. | UWAGA |
|---|---|---|---|---|---|---|
| 369 | Kasa P. K. O. | 2/I 1920 | Leszczyński Stanisl | 70 | — | zaginęła |
| 45001 | Tarnopol | 20/II „ | Neuerówna Zofja | 500 | — | „ |
| 96552 | Magierów | 20/III „ | Drozd Michał | 14 | — | „ |
| 100060 | Kasa P. K. O. | 29/IX 919 | Kędzia Andrzej | 68 | 25 | „ |
| 106637 | „ „ | 25/V 1920 | Zielewicz Antoni | 12.820 | 50 | „ |
| 109657 | „ „ | 16/VI „ | Biela Tomasz | 100.000 | — | „ |
| 152084 | „ „ | 9/III „ | Caderski Józef | 880 | — | „ |
| 152461 | „ „ | 25/VIII „ | Czyrek Stanisław | 50.000 | — | „ |

Obacz uwagę pod tym samym napisem w numerze 34 z 1920, str. 474

## Wiadomości osobowe.

Mianowani:

Urzędnikami prowizorycznymi: *Chojnacka Anna*, *Majewska Marja* (młodsza), *Rackiewicz Helena*, *Russowa Józefa*, *Szyszko Janina*, *Zadrozna Kazimiera*, *Borowiakowa Marja*, *Kalinowska Jadwiga*, *Orchowska Helena*, *Orchowska Władysława*, *Kossowa Józefa*, *Filipowska Ludwika*, *Karnicka Marcelina* w XII stopniu płac, *Pogodzianka Czesława*, *Szuba Marja*, *Domosławska Eugenja*, *Lewiński Lucjan*, w XI stopniu płac, *Szczygielski Hipolit* w X stopniu płac i przydzieleni do Zawod. Izby Obrach. II w Bydgoszczy. (№ 7564/Pr. z 18 grudnia 1920).

*Tałasiewicz Helena*, prowiz. urzędnik IX stop. i przydzielona do służby w Min. P. i T. (№ 8034/Pr. z 21 grudnia 1920).

*Garanówna Władysława* XI stop. i przydzielona do służby w Min. P. i T. (№ 7854/Pr. z 12 grudnia 1920).

## KONKURSY.

Na kierownika urzędu poczt II klasy Warszawa 8 z uposażeniem według 7 stopnia płac. (№ 8212 z 27 grudnia 1920).

Na kierownika urzędu poczt w Wojsławicach. Ubiegać się mogą urzędnicy XI stopnia płac. Termin do wnoszenia podań 2 tygodni do okr. Dyrekcji Poczt i Tel. w Lublinie. (№ 8182/Pr. z 23 grudnia 1920).

Na naczelnika urzędu poczt w okr. lwowskiej Dyrekcji Poczt i Tel. w Niemirowie I/2, Żabin I/4. (№ 8243/Pr. z 28 grudnia 1920).

## Pochwała dla personelu pocztowego w Kolnie.

Podczas ofensywy bolszewickiej w sierpniu r. ub. kierownik urzędu pocztowego w Kolnie p. Adam Trojanek nie zdążył wyewakuować się, wobec czego musiał pozostać na miejscu.

Dzięki dobrej i silnej woli p. Trojanka zostały: inwentarz biurowy, kasa, listy wartościowe i paczki amerykańskie uchronione przed nieprzyjacielem i całkowicie uratowane.

Ponadto p. Trojanek podczas odwrotu bolszewików zebrał i ocalił przed wywiezieniem przez nieprzyjaciela *stokilkądziesiąt* aparatów telegraficznych i telefonicznych, kilka centralek telefonicznych, oraz wiele drutu i kabla polowego.

Za poniesione trudy połączone z niebezpieczeństwem utraty życia Ministerstwo poczt i Telegrafów na wniosek Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Warszawie, wyraża pochwałę p. Trojankowi, oraz pozostałemu personelowi urzędu, który był mu w tym patrjotycznym czynie pomocnym.

(№ 39443/5935/I z 17 grudnia 1920).

## OD ADMINISTRACJI.

Cena ogłoszeń prywatnych wynosi od 22 stycznia b. r. 20 marek za jeden wiersz lub jego miejsce.

---

Cena niniejszego numeru 4 mk.

Druk Piotra Laskauera, Warszawa, Marjensztad 8.